



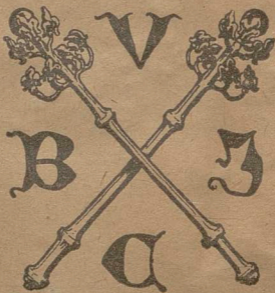
BIBLIOTHECA  
UNIV. JAGELL.  
CRACOVENSIS

katkomp

38299

Mag. St. Dr.

P



38299

I

OCTIDUANA

SPIRITUS

EXERCITIA

CUJUSCUNQUE STATUS

PERSONIS

ACCOMMODATA,

PROPTER UTILITATEM

SPIRITUALEM.

*Cum Permissu Superiorum*

REIMPRESSA.



LOVICII



ANNO DOMINI 1800.



382.99

I.

D E O  
Patri Creatori  
Filio Redemptori  
Spiritus Sanctificatori.

*Ejusque*  
Filiae Matri Sponsae  
M A R I Æ  
Nec non Divis:  
RAPHAELI, FRANCISCO,  
BONIFACIO &c.  
Tutelaribus Patronis.

Præsens Opusculum

Reimpressum

D. D. D.

Cliens, Mancipium,  
Nihilum.

P. R. M. Berny.

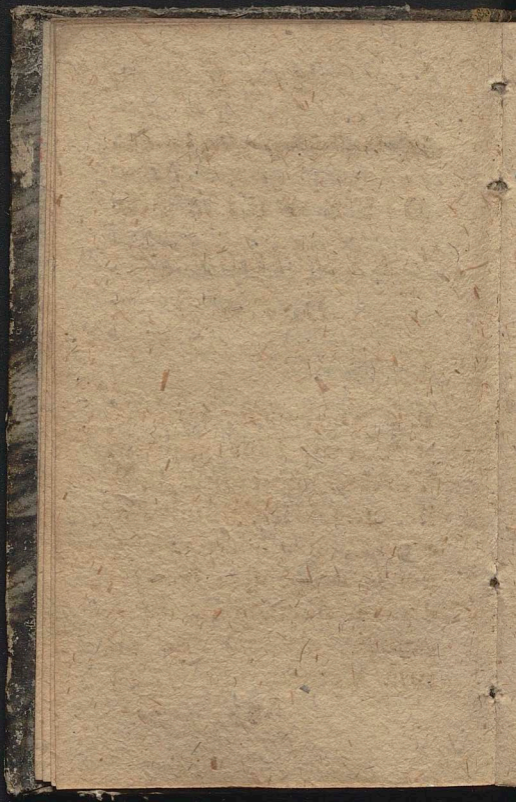
## ADMONITIO.

**L**ibellus est mole, sensu  
liber: Discursus non tra-  
ctat, sed indicat. Cogita-  
tiones suggerit simplices,  
faciles, & breves ad motum  
idoneas. Si per negotia  
non vacat, diebus octo con-  
tinuis immorari; divide in  
dies, quæ in horas disper-  
titus sum: Satis semper  
invenies otii, dum voles,  
ad unius puncti lectionem:  
quæ fructu majore fiet, si  
non percurras obiter, sed  
meditatò singulis insistas.

Studiosè pauca dedi, ut,  
quæ ex tuo addideris, per-  
moveant magis. Si de tem-  
pore labores & indicabo. Ex-  
spectas Concionatorem in  
Cathedra: Sacerdotem in  
ara: imo tui amici adven-  
tum: præstolaris? ne mora  
tibi cum tædio, sine fru-  
ctu dilabatur, libellum in-  
spice, mente potius, quam  
oculis, unam aut alteram  
veritatem volve; Crede mi-  
hi, veluti Sigillum in cera,  
• sic vel levis recordatio, fa-  
ciet aliquam in te pietatis  
impressionem; At vel maxi-  
mè cum surgis, aut cubi-  
tum abscedis. Sententiæ ad  
finem



finem cujuslibet exercitii ap-  
positæ, sunt velut compen-  
dium meditationis totius,  
ceu grana essentia, quæ  
sub parva massa magnam  
virtutem continent, aptæ ad  
nutriendam cogitationem pi-  
am per diem, imo per o-  
mnem vitam: His utere  
cum bono DEO, & in pra-  
xim, quam paucis indico,  
redige cogitata ad Dei glo-  
riam, tuam salutem, &  
meum solatium.





## DIES PRIMUS.

## EXERCITIUM I.

*De Fide*

I. **Q**uæcumque nos do-  
cet Fides, divini  
Verbi nituntur autoritate  
Ex ore Christi didicit Ec-  
clesia, quæ fidelibus cre-  
denda proponit. Non est  
errandi deviandique peri-  
culum, ubi viæ dux est  
ipsa Veritas.

2 *Dies primus*

2. Quid prodest ho-  
mini Christiano Fides nisi  
pro regula morum ei ser-  
vist. Insanit, qui dubi-  
tat de veritate Doctrinæ,  
quam revelavit DEUS;  
tot Martyres suo signâ-  
runt sanguine; tot scri-  
ptis, atque signis firmâ-  
runt Confessores; ipsi to-  
ties cæterâ mendaces spi-  
ritus, contrâ, quàm vel-  
lent, confessi sunt. Sed  
is vel maximè desipit, qui  
veram credit hanc esse  
doctrinam, & ita porro vi-  
vit, quasi falsam esse sci-  
ret. Aliter credere, &

aliter vivere, dæmonum est.

3. Fides ergò deinceps, mearum erit actionum regula, vitæ norma. Quod condemnat illa, damabo, quantumcunque reluctetur natura. In occasionibus, Evangelij Maximas mundi principiis opponam. Quid dicit Mundus? Cedendum est respectui: parendum inclinationi: ferendum nihil. Quid docet JESUS Christus? serviendum soli DEO: ferenda propter Deum omnia. Uter melius?

4      *Dies primus*  
us? An Christus verax?  
an mundus mendax?

*Age gratias DEO, quòd  
in vera vivas Ecclesia, tra-  
ctimque Symbolum Apostoli-  
cum volve, tanquam solen-  
nem fidei professionem fa-  
cturus.*

*Adauge nobis fidem.  
Luc. 17.*

*Quid prodest, si quis  
Catholicè credat, & gen-  
tiliter vivat. Petrus Da-  
mian.*

---

---

*EXERCITIUM II.*

*De Fine Hominis.*

1. **S**olus DEUS est no-  
ster finis ultimus,  
qui nos creare non potuit,  
nisi ad se. Animus di-  
cit nobis, nos non esse  
factos, nisi pro DEO,  
dum satiari non potest,  
nisi DEO.

2. Unicuique tribuen-  
dum est, quod suum est.  
Simus ergo DEI volun-  
tate, cujus sumus natura.

Ni-

Nisi spontè nos ei tradi-  
 mus ut filios, coget nos  
 subesse velut servos. Quid-  
 quid agas demùm, sub  
 imperio DEI, vel iudicis  
 vivendum est. Quod ma-  
 vis, elige.

3. Res quævis ad suam  
 tendit finem, agitque; se-  
 cundùm naturam sibi con-  
 genitam. Monstrum foret  
 in mundo Phœbus, si, qui  
 natus est inferre lucem,  
 induceret tenebras. Sic  
 inutile prorsus est cor me-  
 um, si pro solo DEO fa-  
 ctum, non est solius DEI.  
 Eja anime, exhibe te cre-  
 atu-



sturam DEI, quæ sit so-  
lius DEI. Omnia tua co-  
gitata, dicta, facta quò  
tendunt? Ah! quàm pau-  
ca soli DEO cogitas,  
dicis, facis! Ut quid ter-  
ram occupamus, si omnia  
alia præter illud agamus,  
propter quod sumus in  
terra.

*Statue deinceps DEUM  
solum in omnibus quærere, ni-  
hil ipsi, quod suum est, præ-  
ripere.*

Dominus meus & DEUS  
meus. *Joan: 20.*

Totum te exigit, qui  
totum te fecit. *S. Aug:*

*EXER-*

---

*EXERCITIUM III.**De Cura Salutis.*

I. **N**egotium salutis est proprium hominis negotium. Aliud quidvis nihili faciendum est. Machinationes Principum, Curiarum consilia, conclusa, bella, commercia, nugæ sunt, & inutiles trices. Unicum & maximè necessarium est negotium, servire DEO, suamque salutem curare. Omne  
bo-

bonum hominis, omnis perfectio, felicitas omnis in hoc consistit. Homo non est, qui negotium negligit tanti momenti, cujus & incerta est consecutio, & irreparabilis jactura. Quam cæca mens est, quæ vivere semper cogitat, & nunquam cogitat vivere benè: tota fortunis inhiat & nullam curæ partem in negotio felicitatis æternæ ponit? Quid prodest homini, si universum mundum lucretur, animæ verò suæ detrimentum patiatur?

2. Omnes reliquæ creaturæ non sunt factæ, nisi propter salutem nostram. Inutiles fiunt, dum eum in finem non usurpantur, adeoque, cùm primùm homo suæ saluti attendere desinit; Sol lucem, cœli motum, terra fruges, Angeli tutelam subtrahere deberent: vel potius omnes cum ipso ad nihilum redigi creaturæ, cùm sit indignus vitâ, qui non vivit DEO.

3. Interea plerique mortalium de nullo minùs, quàm de salute solliciti,  
cu-

curant omnia præter salutem. Ex omnibus emolumentum quæritur. Pecunia ne sit otiosa, fœnori locatur: Agri coluntur & vineæ, ut ferant in tempore fructus suos. Omnis deploratur jactura, præter eam, quæ immensa est, & nunquam recuperanda. Quanti pro corpore sumptus, pro anima ne labor quidem impenditur. Quô modo vivendi ostendimus, videri nobis vel animam nostram non esse nostram, sed inimici nostri, sed

vilis bestię : vel nullam  
nos animam possidere :  
vel accepisse, ut perda-  
mus.

*Propone, tuam maximis  
etiam impensis salutem accu-  
rare, & animam sume,  
quem Pontif. Benedictus  
XII. induerat. Is nefas  
aliquod à Rege flagitatus :  
Si duas, inquit, animas  
haberem. unam, O! Rex,  
tuis gratis impenderem, sed  
cum unica mihi sit, eam tui  
causâ perdere non volo.*

*Unum est necessarium.*

*Luc: 10.*

*Ubi*

*Dies primus* 13

Ubi salutis damnum est,  
ibi jam utique lucrum  
nullum est. *S. Euch:*

---

### *EXERCITIUM IV.*

*De non differenda  
Conversione.*

1. **N**imum differs, te  
tradere Deo. Vi-  
deris velle manibus ejus  
elabi. An igitur malum  
est, bonum esse? aut pro-  
brô ducis, probrosam vi-  
tam abrumpere? Non po-  
test

test venustas infinito amore digna, citò nimis amari. Cras, cras. Cur non hodie? cur non hâc ipsâ horâ? nunquid cras faciliùs catenæ meæ dissolventur? Eritne cras minùs durum cor meum? An igitur ignoras à tempore, quod omnia debilitat, malos habitus firmari, dilatâtiis remediis morbum in-  
gravescere?

2. Quid impedit, quò-  
minùs DEUM ad pœni-  
tentiam intûs & foris hor-  
tantem audias? quid ab-  
sterret? Grave est, vitam  
de-



deliciis inuolutam inuere,  
tere, vitis inolit, de-  
suescere. Fateor, si de  
principio loqueris: nam  
verè conanti conversio dul-  
cescit in dies. Et verò,  
quid facere gravetur pec-  
cator, qui Deum adorat  
crucifixum, qui veniam  
sperat, paradysum exspe-  
ctat? Si quid est nobis,  
erit vel maximè formi-  
dandus ille nimius diuina-  
rum gratiarum abusus,  
quem committimus diffe-  
rendo?

3. Differre qui possum,  
incertus de crastino? An  
ego

ego vel unius horæ sum dominus? Quid si numerus meorum criminum hodie completus subitam Numinis proritet vindictam? Expectat me DEUS, sic scriptura confirmat: Possimne die crastina ad eum venire, non affirmat. Qui pœnitentibus veniam promisit, diem crastinam non spondit. Fortè tempus erit adhuc, fortè non erit. Omnis expertus est rationis qui salutem in casibus fortuitis fundat & constituit.

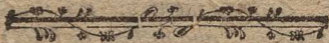
*Dies*

*Reflecte mentem ad illud  
tempus, quo differs te DEO  
tradere, & ad discriminis,  
in quo versavis, aspectum  
contremisce.*

*Dixi, nunc cœpi. Ps. 79.*

*Nulla satis magna se-  
curitas, ubi periclitatur  
æternitas. S. Gregor.*





## DIES SECUNDUS.

## EXERCITIUM I.

*De Morte.*

I. **M**eritò formidat mortem, qui malè vivit, O! quæ reddenda ratio post vitam mundanam & sensualem! Quantum mœror, omnes quærendæ salutis occasiones perdidisse! In peccatis

suis, in DEI odio mori:  
o! mors terribilis! O!  
momentum funestum, quò  
finitur gaudia temporis,  
& incipiunt poenæ æter-  
nitatis.

2. Quid vellem in ho-  
ra mortis fecisse, nunc  
agam idipsum, ne, non  
fecisse, me tandem pani-  
teat. Pretiosum est tem-  
pus, quia incertum. Quod-  
libet vitæ momentum es-  
se potest ultimum. Quò  
vixeris diutius eò morti  
viciniores. Sed & juve-  
nis sponsus sæpè tumu-  
lum in thalamo reperit.

Certa mors est, dies & genus mortis incertum. Cave, ne te inveniat imparatum.

3. Quàm sunt viventis & morientis diversa de mundi bonis judicia! Quid terra sit, apparet, cum relinquenda est. Mors consultorum optimus, larvas rebus detrahit. Quò migrabit hæc venustas, hæc divitiæ, hoc gaudium, ille plausus & honor? Quod moriens format de omnibus hisce iudicium? Ah! quàm exiguus apparet mundus ad lucem illi-

lius facis, quæ nos in agone illuminat. *Ast, dolor! errori corrigendo tempus non suppetet.*

*Expende, quid sit, de quo potissimum tibi metueres, si nunc moriendum foret, eique quam citissime potes, occurre. Assuesce sic actiones obire singulas, velut post quamlibet moriturus, præcipuè Confessionem & Communionem.*

*Unò tantum gradû, ego morsq; dividimur. i. Reg. 20*

*Christiano Crastinum non est. Tertull.*

**EXER-**

---

---

*EXERCITIUM II.**De Judicio Extremo.*

I. O! Supreme Judex!  
miser ego sistendus  
sum aliquando tribunali  
tuo judicandus, prout ges-  
sero hac in vita sive bo-  
num sive malum! Huic  
veritati fidem habeo tam  
firmam, vivamque, velut  
tuba jam jam insonuisset,  
mortuos suscitatura.



2. Quid dicam? Ubi  
meis & omnium oculis  
patebunt omnes cogitati-  
ones meæ pessimæ, faci-  
nora sceleratissima? O!  
tremenda dies illa, dies  
iræ Domini, dies magna  
& amara valdè, quando  
cœli movendi sunt & ter-  
ra! Quid sum miser tunc  
dicturus, cum vix justus  
fit securus? O! tremen-  
dum iudicium, in quo  
nec occultatio criminis,  
nec excusatio locum ha-  
bet deprecatio non audi-  
tur, appellatio non con-  
ceditur!

3. Quam, sententiam  
 impoenitens peccator ex-  
 spectas ab inexorabili  
 Deo? O fulmen horren-  
 dum, *Ite maledicti*: Et  
 quò ibunt Domine, isti à  
 te maledicti? in quem se  
 mundi angulum recon-  
 dent? in ignem æternum.  
 O! funestissimum exilium!  
 avelli à DEO, à DEO ma-  
 ledici, cum dæmonibus  
 pati, vah! qualis hære-  
 ditas.

*Adverte, cujus te vel ma-  
 ximè puderet. si modò ju-  
 dici Deo sistereris? & ubi  
 sollicitaris ad peccandum,  
 quia*

*quia nemo videt, memento  
videre Judicem, qui reve-  
labit omnia, etiam secretis-  
simos cordis motus, pœni-  
tentiâ non expiator.*

*Ante faciem indigna-  
tionis ejus, quis stabit?  
Nahum, I.*

*Væ etiam laudabili vi-  
tæ hominum, si remotâ  
misericordiâ discutias e-  
am. S. Aug.*



**EXERCITIUM III.***De Inferno.*

I. **Q**uantum nos terre-  
 ret infernus, si la-  
 mentabiles damnatorum  
 clamores audire daretur!  
 Suspirant, gemunt, ulu-  
 lant medius in flammis, ut  
 bellæ feroces. Accusant  
 se de peccatis, deflent,  
 detestantur, sed serò ni-  
 mis. Eorum lachrymæ  
 ignem, quò nunquam con-

sumendi torrentur, accendant, non extinguunt. Pœnitentia damnatorum, quàm crudelis es, & quàm inutilis!

2. DEUM nunquam intueri: igne infernali, cujus noster umbra est, æternum uri: omnis generis tormenta sine ulla respiratione aut consolatione simul perpeti: Dæmones in oculis, furorem ac desperationem in animo semper habere, qualis vita!

3. Frendent infelices illi, tot à se neglectas obtinendæ salutis occasiones.

Præ.

Præteritorum gaudiorum  
 ac voluptatum memoria  
 vehementissime præsens  
 eorum tormentum acuit.  
 Nihil verò cruciat illos  
 magis, quàm quòd suâ  
 culpâ perditì, DEI re-  
 cordationem excutere non  
 possint.

*Descende vivens in infer-  
 num, ex damnatis quære,  
 quàm miser eorum sit sta-  
 tus? quid eos illuc præci-  
 pites egerit? eorumque da-  
 mnò discè DEUM timere,  
 ac periculum, in quo ver-  
 saris, formidare.*

Quis

Dies secundus 29

Quis poterit habere de  
vobis cum igne devorante?

Isai: 35.

Ardor gehennæ ardorem  
extinguit luxuriæ. S. Iſi-  
dor.



C EXER-

---

*EXERCITIUM IV.**De Æternitate Poenarum  
infern.*

1. **A**n potest ulterius  
divinus se rigor  
extendere, quàm, ut gau-  
dia tam fluxe, suppliciiis  
nunquam terminandis ca-  
stiget: Esse infelicem,  
quamdiu DEUS erit DE-  
US, heu quanta infelici-  
tas! An non satis est,  
summos esse damnatorum

cru-



crucistus, ut esse oporteat etiam æternos! Unius aviculæ punctura, (quàm leve malum!) si duraret semper, evsderet intolerabile. Quid igitur futurum?

2. O! æternitas! æternitas! si damnatus totò funderet sæculò non nisi unicam lachrymulam, ubi tamen tot lachrymas effudisset, quot omnium fluviorum ac marium alveis implendis sufficerent, post tot annorum milliones non plus profecisset, ac si pœnarum æternitatem ho-

diè primùm inchoaret. Omnes àëris atomi, litto-  
rum arenæ, sylvarum fo-  
lia, animantium pili. nu-  
merando finiuntur; non de-  
crescit æternitas, quan-  
tos quantos annorum mil-  
liones ab ea subtraxeris.

3. Dammati non tan-  
tùm per omnem æterni-  
tatem acerbissimè cruci-  
antur, sed eos ipsa cru-  
ciat singulis momentis æ-  
ternitas. *Æternitas* ipsis  
semper obicitur, in o-  
mnes eorum pœnas in-  
greditur; semper animô  
volvunt: quos patimur

mur cruciatus, nunquam  
finitur. O! cogitatio  
crudelis! O! status la-  
mentabilis; æternùm lu-  
gere, æternùm uri, fren-  
dere æternùm, ac furere!  
Ah, si hoc ita, velut da-  
mnati concipiunt, cape-  
remus!

*Elice actum fidei, de pe-  
narum æternitate, quibus  
peccatum mortale vel unicum  
iustitia diuina punit. Hor-  
rendum hominis malum est,  
infelicem æternitatem non  
nisi per experientiam pro-  
priam edoceri.*

Ibit homo in domum  
æternitatis suæ. *Eccl: 12.*

Momentaneum quod de-  
lectat; æternum quod eru-  
ciat. *S. Augustinus.*





DIES TERTIUS

EXERCITIUM I.

*De horrore Peccati.*



I. **Q**uanta jactura est,  
Deum perdidisse!  
Se credunt infelices, qui,  
bonis ex se caducis per  
litem, aut aliud infortu-  
nium exciderunt; quid e-  
rit igitur, infinitum bo-

num perdidisse? Infelix anima, quæ DEUM amittit peccando! At infelicior, quæ cætera perditæ quærit, de solo DEO amisso non dolet.

2. O! peccatum, quàm es frequens inter homines, se quàm ignotum simul! Ludendo jocandoque te ream facis execrationis divinæ: quàm serius est iste lusus, jocus quàm infacetus; DEUS, etsi merus amor, odit peccatum infinitè; nec minus peccatorem. Parum odisse, est parum mali vel-

velle : ad mortem odisse, est velle mortem: sed infinitè odisse, est sic odisse, ut nequeat comprehendi. Quid timebis tandem, obstinate, si horrendum istud DEI summè potentis odium non formides?

3. Spectaculum horrore plenissimum est spectaculum montis Calvariæ. Interim animæ divinâ gratiâ spoliatæ fletus horribilior est illâ morientis in ligno catastrophâ. JESUS non moritur, nisi ut peccatum exirpet. Plus ab-

hæruit à peccato, quàm à  
supplicio.

*Concipe verum de pecca-  
tis dolorem. Inter omnes  
iacturas sola gratiæ iactura  
deflenda est, quia hæc unica  
per lacrymas resarciri po-  
test.*

Quem fructum habui-  
stis in illis, in quibus nunc  
erubescitis? *Roma 6.*

Væ animæ audaci, quæ  
speravit, si à te recessis-  
set, se aliquid melius ha-  
bituram. *S. Aug.*



---

EXERCITIUM II.

*De fuga peccati venialis.*

I. **Q**uis poterit inire numerum venialium noxarum, in quas per omnem vitam incidisti? Credis, quòd ideo leves sint, quis multæ sunt? At nôsti Theologorum esse sententiam, si mortales omnes unius jocosì mendacioli beneficiò salvari possent hæud tamen probaturum esse

DEUM, fieri malum intuitu nostro tam tenue, ut eveniat bonum tantum. Et tu propter nugas, respectus, & timores humanos bibis, velut aquam, iniquitatem?

2. Leves excessus sæpè sunt periculosi, sternuntque viam ad graviores & denique ad exitium sempiternum. Nimiùm tibi ipsi præfidis, cùm putas testaturum in parvis, in grandia non prolapsurum. Non es constantior, nec sanctior Davide, quem levis aspectus in amores  
im-

impuros, & eadem innocentis protraxit. Quamvis & hoc servile sit ingenium vitare tantum ea, quæ sub capitis pœna prohibentur, cum filii vel minima vitent, quôd DEO ita gratum esse sciant.

3. Peccatum etiam leve non mansuet impunitum. Nisi pœnitens hac in vita lachrymis, DEUS judicans igne post hanc vitam expiabit. Dic, quô pretiô vivus exuri velles? Nullô, inquis. Et tamen huic te periculo toties ob exigua sensuum oblectamenta

42 *Dies tertius*

menta exponis? fervorem  
imminuis, divitiarum tibi,  
tuisque benedictionem  
subtrahis.

*Si sapias, nihil aestima  
parvum, quò scis magnum,  
imò ter maximum, & opti-  
mum DEUM offendi.*

Qui spernit modica, pau-  
latim decidet. *Ecccl. 15.*

Mens Deo dicata sic  
caveat minora vitia, ut  
majora. *S. Bern.*



*EXER-*

*EXERCITIUM III.**De usu temporis.*

1. **U**bi sunt dies vitæ  
tuæ? nunquid tran-  
sierunt sicuti fumus, qui  
disparuit. Ex tot annis vi-  
tæ, mediam partem so-  
mno, tertiam negotiis,  
lufibus, vitiis dedimus,  
vix millesimam D E O.  
Tam brevis est hæc vita,  
quam tamen ita prodigi-  
mus, quasi vel nunquam  
illa

illa finiretur, vel in ea nihil agendum restare.

2. Pretium temporis noverunt, qui amiserunt. O! si damnatus Epulo vel unicum haberet momentum, quàm illud impenderet fructuosè. Veniam Petrus, gratiam Paulus, Latro gloriam lucrati sunt tempore non multo. Tu mundinarum observas tempus accuratè, meritorum occasiones negligis. Erit fortè, cum inducias flagitabis usque manè, sed tempus non erit ampliùs.

3. Ille dies non est optimè collocatus, quo negotia tua maximè promovisti, divitias plurimùm accumulasti: sed ille, quo plus meriti comparasti, DEO plenius satisfacisti. Sic age quavis horâ, ut quid agas rogatus, verè subdas: DEO, salutem, æternitati laboro.

*Alte animo tuo imprime: Tempus omne, quod propter DEUM non impendis, esse perditum: sed & consociis tuis otiosè confabulantibus inclama: Amici, diem perdimus.*

De-

Deus nemini dedit spatium peccandi. *Eccl: 15.*

Vacat tibi, ut Philosophus sis, non vacat tibi, ut Christianus sis. *S. Paulus.*





---

*EXERCITIUM IV.**De usu Gratiarum.*

I. **N**ullam habemus gratiam, nisi quam sanguinis sui pretiô nobis comparavit JESUS, & pro nobis à Patre petiit expirans in Cruce. Hinc datam è cœlo cogitationem bonam negligere, piam inspirationem suffocare, est JESU Christi sanguinem proculcare, est mor-

mortis Domini fructum  
inutilem facere.

2. DEO sumus obstri-  
cti, non eas tantum ob  
gratias quas obtinuimus,  
sed & ob illas, quae elar-  
gitus esset, nisi posuisse-  
mus obicem. Lucente  
Sole si fenestras oppandi-  
mus, non ille radios à no-  
bis, sed nos avertimus,  
in quorum libertate posi-  
tum erat, iis uti.

3. Fortè plures anni  
sunt vicenis, quibus ad  
pium opus instigamur, &  
nondum obsequimur.  
Quamdiu scholam S. Spi-  
ri-

ritus frequentabimus absque profectu? toties invitamur promissis, minus urgemur: & præstamus nihil. Crede mihi, exactus Creditor est DEUS, Exiget abs te talenta cum fœnore. Cur pecuniam Domini tui abscondis?

*Age gratias Spiritui Sancto, pro omnibus, quas tibi largitus est, gratis. Pete veniam de neglectis. Audi modò, quod suggerit, & time, ne tibi toties surdo nihil porro loquatur.*

Cui

Cui multum datum est,  
multum quæretur ab eo.

*Luc: 12.*

Gratiam sequitur judi-  
cium. *S. Basil,*



DIES QUARTUS.

EXERCITIUM I.

*De usu Sacramentorum.*

I. **S**acramenta, canales  
sunt, per quos pre-  
tiosus sanguis, & merita  
Christi Domini ad nos de-  
volvuntur. Scaturigines  
sunt gratiarum salutis no-  
stræ maximè necessariarum.  
Qui Sacramentis  
abu-

abutitur, Christi merita reddit inania, sibi que salutem facit impossibilem.

2. Abuti Sacramentis, est eorum effectum per malam ad ea dispositionem impedire. Quanti causa timoris est, tot fecisse confessiones sine ulla conversione! Cibô toties refectum esse, vitam nihilominus ducere brutalem! Christianus, qui vel semel dignè sacram Eucharistiam percipit, pares Martyrio subeundo vires accipit. Quid cogitas?

3. Quod maximè dolendum est, dum Christi Domini corpus absque vero peccatorum dolore suscipimus, iudicium nobis secundùm Pauli verba manducamus, & nostram, ut sic loquar, incorporamus damnationem. Quid ages, cùm erit reparatio facienda JESU Christi sanguini, toties indignis & sacrilegis communiobûs profanato?

*Considera, quam sint defectus Confessionum & Communionum tuarum, & confer cum dispositione Sancta*

D                      da

*ita cuiusdam animæ, sic ad  
ea mysteria se conferentis,  
velut iis perceptis subito es-  
set Judici sistenda.*

*Probet autem seipsum  
homo. I. Cor. II.*

*Pœnitentibus dico, quid  
prodest, quia humiliami-  
ni, si non mutamini. S.  
August:*





---

*EXERCITIUM II.**De Sacro.*

1. **S**acrum est repræsentatio ac renovatio Sacrificii Crucis, fitque in templis quotidie, quod in Calvaria factum semel. Nihil DEO gratius fecero, quàm ubi DIVINO huic Sacrificio adstitero. Ut verò intersim Christianè. Sacerdotis me intentionibus jungere meas oportet.

De bit,

bit, & DEO Patri Filium offerre, vel potius cor meum Christi cordi unire, simulque præsentare.

2. Deum singulis penè momentis offendimus, & pœnas infinitas nostris promeremur criminibûs. Quomodo justitiæ DEI satisfiet, nisi domini nostri cruciatus in supplementum offerimus? Omnes pœnitentium austeritates, omnes Martyrum cruciatus, omnes miserorum afflictiones, vel minimum peccati debitum extingue-

re non possunt sine Cru-  
cis Sacrificio, cujus me-  
rita nobis per Missæ Sa-  
crificium applicantur.

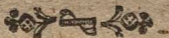
3. DEUS tot in mundo  
scelera pati non posset,  
nisi in medio Urbium per-  
ditissimarum toties Fili-  
um suum ad aras nostras  
immolatum cerneret. Hu-  
jus amandissimæ victimæ  
aspectus vibratum justitiæ  
gladium inhibet. Si cri-  
mina nostra vindictam cla-  
mant, effusus JESU Chri-  
sti sanguis misericordiam  
reposit, & impetrat.  
DEI Filium sub hoc vi-

etiam statu sæpius adoremus, & oblationes nostras ei deferamus. Quàm nobis, & ipsi probrosum est, quòd toties in templis solus relinquatur, dum aulæ Principum mundanorum turmis Procerum inundantur.

*Statue sacrum audire quotidie, idque, cum omni debita Sacrificio tam Augusto reverentia. Sic ad templum velut ad Calvariam accede morienti Christo adstiturus.*

In omni loco sacrificatur, & offertur Nomini meo oblatio munda. *Malach: 1.*

Tunc verò pro nobis hostia erit DEO, cum nosmetipsos hostiam fecerimus. *S. Gregor:*



---

---

**EXERCITIUM III.***De Eleemosyna.*

I. **Q**uam Christo Domino sumus obligati, quod nobis occasionem sibi benefaciendi præbuerit, substitutis in sui locum pauperibus. In Eucharistia est, ut adorationes nostras excipiat, seque fidelibus præbeat in cibum. Est in pauperibus, ut nostram commiserati.

tionem eliciat, & á fidelibus nutriatur. Beatus homo, qui Christo Eleemosynam donat; infelix, qui negat. Cui tuo præbes alimenta, JESUM crucias inedia? Quanta hæc injuria! barbaries quanta!

2. Quod Magnatibus impenditur, ut plurimum perditum est; quod DEO, nunquam. Omnia reddit cum fœnore; liberaliter compensat etiam haustum frigidæ. Luxus, lusus, dissolutio, ingluvies mille domos redegit ad incitas;  
Ele-

Eleemosyna nullam. Singularis ars est acquirendi bona, egenis benefacere.

3. In die iudicii juxta mensuram & numerum Eleemosynarum iudicabimur. Quid tot parci Evulsiones accusationibus pauperum, Christi Iudicis exprobrationibus respondebunt? *Ite maledicti in ignem æternum, quia esurivi, & non dedistis mihi manducare; nudus fui, & non me cõoperuistis &c.* Animus in pauperes durus, est animus reprobis; benignus in pauperes, præde.



destinati. Quid poterit  
contra nos dicere Iudex  
noster, si vestes, panes,  
pecunias nostras suis in  
manibus conspiciet? Non  
est, quòd iudicem formi-  
des, si causam tuam pau-  
peres egerint.

*Considera, quem geras  
in egenos animum? An ve-  
lut Christi fratres, &  
membra aspicias & tra-  
ctes.*

Fœneratur Domino,  
qui miseretur pauperis.  
*Prov; 19.*

64

*Dies quartus*

Date omnibus, ne, cui  
non dederitis, ipse sit  
Christus. *S. Aug.*



**EXER-**

---

**EXERCITIUM IV.****De Exemplo.**

**I.** Plures animas malum exemplum damnavit, quam omnes unquam sancti perduxerint ad salutem. Si pateret infernus, vix una foret anima quæ non huic, aut illi suam adscriberet damnationem. Jubemur inimicos diligere, cur animas nobis amicas occidimus? Qui

**E** usque

usque adeò fuit infelix, ut animas DEI sanguine redemptas in damnationem pertraxerit habet, quod meritò suæ salutis timet. Quid à Christo JESU sperare possumus, ubi, quod tanti ei constitit, ipsi præripuimus?

2. O! Patres & Matres, qui parùm vivitis Christianè! Præstaret nunquam fuisse natos, qui sunt è vobis liberi! Vitam iis mortalem datis, & eripitis immortalem? Quando suam illi beatitudinem in die judicii reposcent

scient à vobis, quid respondebitis?

3. Induamur Dominum nostrum JESUM Christum: Ejus Spiritus, regimen, virtutes, vivendi norma in nobis agnoscantur; ut ex intuitu nostri nascatur ejus recordatio. Non minus fraternæ salutis per vitam exemplarem, quàm per scandalosam fraternæ damnationi conducimus.

*Adverte, quid in te sit, quod offensionem proximo præbere possit, & cave, ne criminum alienorum pondere*

*Et op-*

68 *Dies quartus*

*opprimaris, satis à violo proprio ingravatus.*

*Væ homini, per quem scandalum venit. Matth: 8.*

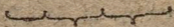
*Pro tantis rens, quantos secum traxerit in reatum. Salvianus.*





## DIES QUINTUS.

## EXERCITIUM I.

*De presentia Dei.*

1. **D**EUS ita me nunc  
aspicit, ut si solus  
in mundo forem: Vel  
potius in me residet, ve-  
lut oculus infinite illumi-  
natus, qui me observat in  
omnibus, cui nihil non  
perspectum evadit. Eâ-  
dem me visione videt.

Ez      quâ

quâ semetipsum comprehendit, tamque forti ac intentâ mentis applicatione fertur ad me observandum, & funditus perspicendum, quasi cessaret à propria sui contemplatione. Hoc ego credo, & DEUM ita in me præsentem & agentem adoro?

2. Millies mihi probrosius est, si peccata mea divinis oculis appareant, quàm si mundo universo palàm exponerentur aspicienda. Vellèsne coram famulo patrare, quod in Regis Regum conspectu  
fa-



facere non erubescis ?  
Quæ cæcitas ! adeò mundi  
oculos horrere & Divi-  
nos tam parùm vereri ?

3. Omnes noctis tene-  
bræ non sunt adeò den-  
sæ , ut nos oculo Divino  
tegant. Loca desertissima,  
recessus obscurissimi divina  
pleni sunt Majestate. Fru-  
stra hominum consortia  
fugiuntur & oculi. Ubi-  
què DEUS reperitur.

*Enitere DEI presentis  
memoriam animo tuo sem-  
per impressam haberè. Re-  
medium est contra peccata  
presentissimum : DEUS me*

72      *Dies quintus*

*videt. Hoc sufficit, ut dum  
feruet passio cohibeamur.*

*Oculi mei semper ad  
Dominum. Psalm. 24.*

*Si peccare vis, quære  
ubi non te v deat DEUS,  
& fac quod vis. S. Aug.*



**EXER-**

---

*EXERCITIUM II.*

*De confidentia in Deum.*

1. **H**omo confidit sanitatem suam medico, litem advocato, vitamque, si cæcus sit, puero vel cani. Eterit difficile nobis nostra committere DEO?

2. Providentia Divina formicas etiam & culices alit, & tegit, cur formident animæ ad imaginem DEI creatæ, & Christi

E5

JE-

JESU sanguine redemptæ? DEUS paganos, sui ignaros, nutrit: gratiis cumulat, erga sacrosanctum Nomen suum blasphemos; Quid pro Christianis se honorantibus, atque amantibus non faciet?

3. Res nostræ multò meliùs in DEI manibus, quàm in nostris sunt positæ. Illum sinamus agere, Pater est. Efficiet ingens ejus erga filios amor, ut ubique nobis consulat. Nobis suam ad stipulatus est protectionem,

nem, verbô non deerit.  
Cælum prius & terra pe-  
ribuat, quàm DEUS ho-  
minem in se confidentem  
perire sinat.

*Examina cor tuum, an  
Christi meritis & Divinæ  
bonitati sine metu confidat.*

DEUS meus es tu: in  
manibus tuis sortes meæ.  
*Psal. 30.*

Projice te in eum: non  
se subtrahet, ut cadas.  
*S. Aug.*

---



---

**EXERCITIUM III.**
*De diffidentia sui.*

I. **N**ihil habet homo se-  
 ipso timendum ma-  
 gis. Infirmetas propria  
 plus ei timoris, quam o-  
 mnes infernæ potestates  
 incutere debent. Unô  
 suspiriô, unô aspectû pro-  
 sterni potes. Adam pec-  
 cavit: Salomon DEI o-  
 blitus est: S. Petrus  
 Christum Dominum abne-

gavit. Quid arundinibus fiet, si cedros minimus venti flatus terræ allidat?

2. Homo sæpissimè non lacessitus vincitur: Nostræ passiones, nostrique sensus omni momentè in nos conspirant. Ipsum cor nostrum est inimicorum omnium maximè damnosum. Qui persecuti-  
onibûs prosterni non poterant, in deserto suâ sponte lapsi sunt. Postquam Tyrannos & dæmones vicerant, suis cupiditatibus succubuerunt.

Ca-

Cave, ne tibi metipſi nimium blandiaris.

3. Sanctiſſimi viri ad primam de rebus animæ ſuæ conſiderationem intremuere. Auditi ſunt frequenter ſuſpirare Anachoretæ, ac pœnitentes in hora mortis, de formidandis juſtitæ divinæ decretis, quid eſſent, aut quid eſſe poſſent ignari, cum metu, ac tremore ſuam operabantur ſalutem. Unicum momentum poteſt ſanctum in reprobum convertere.

*Ita*



Itaque dic cum S. Philippo Nerio: Domine, cave tibi à me hodie, nam si me mihi relinquant, te prodam. Prævide occasiones, easque periculo maxime obnoxias putâ, à quibus nihil tibi timendum arbitraris.

Qui se existimat stare, videat ne cadat. I. Cor 10.

Quamvis sis in tuto, noli esse securus. S. Aug.

---

 EXERCITIUM IV.

*De respectibus humanis.*

1. **M**undus loquitur? si-  
 ne loqui & oblo-  
 qui: Stultorum discursus,  
 quò minus sapias, efficere non debent. At,  
 quid dicent homines? Di-  
 cèris DEUM præ homi-  
 nibus timere: Etiam so-  
 lutissimæ vitæ mortales  
 te clam æstimabunt & si-  
 bi dicent: hoc te meritò  
 fa-

facere. Porro quid inter-  
est, quæ de te dicantur:  
dummodo satisfeceris offi-  
cio tuo, nec DEUS aliud  
à te requirat.

2. Quale dedecus est!  
Erubescere Evangelium,  
& ejus sequelam sibi du-  
cere pudori! Honorari  
credimur, cum gentilitios  
Principum colores gesta-  
mus, & insignia Christi  
palam ferre veracunda-  
mur? Villissimi artifi-  
ces sui faciunt operis pro-  
fessionem publicam, &  
Christianos videt videri  
Christianos? Qui filium  
DEI

DEI coram hominibus erubuèrit confiteri, erubescet & illum ipse confiteri coram Patre suo.

3. Et verò, sanctissime JESU, erubescendum aliquid infame tuum est nomen? aut probrosum. Maximas tuas & exempla tua consecrari? Gloriantur impii se blasphemos, commestatores, impudicos esse, te hominem esse frugis pudebit? Quidquid frendeat mundus & Erebus, honestissimus est is mundo, qui DEO fidelissimè seruit, & qui aper-  
tis-

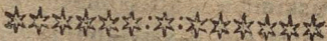
tissimam altissimamque  
facit eidem serviendi pro-  
fessionem.

*Pete à te ipso. an illud  
mundi phantasma te non ab-  
sterreat ab officio hominis  
Christiani?*

Non erubesco Evange-  
lium. Rom. 1.

Quid times fronti tuæ,  
quam signô crucis armâ-  
ti? S. Aug;





DIES SEXTUS.

EXERCITIUM I.

*De amore Dei.*

---

1. **D**EUS ita dilexit nos,  
 ut Filium suum u-  
 nigenitum daret. Si quid  
 habuisset melius, dedisset.  
 Nunquid sat carò emitur  
 amor noster, si hęc ema-  
 tur pretiò? Finita boni-

tas sui amorem provocat!  
non amavero infinitam?  
Ah! an quia est infinita,  
desinit esse amore digna?

2. DEUS meum repo-  
scit amorem; Estne man-  
datum nimis rigidum, ve-  
nustatem infinité amabi-  
lem diligere? flagitat, ut  
amem ex toto corde; pro  
tanto DEO tam vile cor  
rependere, an existimas  
iniquum? sed qui dicit  
totum, nihil excipit: quam-  
libet partem dederim, ni-  
si totum donavero, nihil  
do.

3. Si finiri posset æternitas, etiam Dæmonum iudiciô, inferni pœnis emi posset gratia Deum amandi Nullus damnatorum est, qui se bestum non existimaret, si post innumera dolorum, sæcula, unicum amoris actum posset elicere. Potes, si velis, & nullo quidem dolore Deum amare toties. Id posse, & non facere, malum est infernô majus.

*Abuce omnem amorem alium ab amore DEI, quamquè potes intensissimè & sæpis-*



*pissimè DEUM dilige super  
omnia.*

*Si charitatem non ha-  
buero, nihil sum. 1. Cor. 13.*

*Si amare pigebat, reda-  
mare non pigeat. S. Aug.*



---

---

**EXERCITIUM II.***De amore Christi.*

1. **N**ihil unquam tanti  
constitit, quanti  
anima mea, cujus preti-  
um fuit vita divina. In-  
fernum promeritus fuerant  
Dæmon, & omnes creatu-  
ræ meorum criminum vin-  
dictam exposcebant: Ni-  
hil exaudivit **DEUS**,  
quàm Cor **JESU**, quod  
pro me gratiam flagitabat,  
&

& ne flagitaret gratis, pro me redimendo guttas omnes sanguinis effundebat. Unde, licet Dei Creatoris mei non essem, forem tamen Jesu Christi Redemptoris mei. Minimum, quod præstare teneor, est, ut acceptæ gratiæ gratus existam, si vitam pro vita non rependero, amorem saltem amoris referam.

2. Dum cani os exsuscum porrigo, pro bono tunc futuri suum mihi reddit obsequium, fidelitatem & custodiam. **JESUS**

**F** Chri-

Christus sua merita, gratias suas; suum etiam sanguinem mihi largitus est, & etiamnum sine affectu perduro! Disce ingrata anima, disce, vel à bestia tui partes officii: Canis tuus, iudex tuus est, & instructor: Cujus, si ductum non sequeris, non ratione tantum, sed etiam sensu cares.

3. Amicis cæteris animum sat facilem ostendimus, eorum in nos officia mutuis obsequiis non demereri, minus urbanum ducimus. Solus igitur  
Chri-

Christus erit, qui nos induratos & ingratos experiatur? Et quis amicorum nostrorum pro nobis crucifixus est?

*Pete Christi amorem ab ipso Christo, qui nequit amari sine sua gratia.*

Si quis non amat Dominum ~~nostrum~~ nostrum Jesum Christum, anathema sit. I. Cor. 16.

Si totum me debeo, pro me facto, quid addam pro re facto, & re facto hoc modo? S. Bern:

---

**EXERCITIUM III.***De Amore Proximi.*

1. **Q**ui proximum verè  
nom amat, nec De-  
um amat verè. Quidquid  
egerimus boni, nihil egi-  
mus, si non amavimus fra-  
tres nostros. Ipsum Mar-  
tyrium sinè dilectione pro-  
ximi **DEUS** aversatur.

2. Hoc est mandatum  
meum, ajebat Jesus, ut  
sicut ego dilexi vos, ita

&c

& vos invicem diligatis.  
Licet in homine nihil es-  
set amore dignum, nisi  
quòd à Christo fuerit dile-  
ctus, nonne sufficeret, ut  
eum amares ex corde.  
Delicatus fuero, si id a-  
mare non possum, quod  
Salvator meus plus seipsò  
dilexit.

3. An sic omnes dili-  
go, sicut dilexit me JE-  
SUS? ut pro singulis, e-  
tiam infimæ sortis homi-  
nibus, paratus sim fortu-  
nas & vitam profundere?  
O! raram in Christi fide-  
libus pietatem? & remen-

hæc est Christi, ac verorum Christianorum pietas.

*Excita in te affectus teneros erga eum, quem tam tenere JESUS amavit, & propone, nihil agere, quod lædat proximi charitatem.*

Qui diligit proximum, legem implevit. Rom. 13.

Dilectio sola discernit inter filios Dei & filios Diaboli. S. Aug.

---



---

*EXERCITIUM IV.**De amore Inimicorum.*

1. **C**hristianæ fidei tam  
est propria chari-  
tas, ut & inimicos dilige-  
re teneamur **JESUS** Chri-  
stus & præceptum dedit  
& exemplum. **DEUS** est,  
qui præcipit, & paremus  
inviti? **DEUS** suæ mor-  
tis ignominiam & duri-  
tatem tortoribus dimittit,  
& nos fratribus nostris le-

ves

ves injurias remittere  
non poterimus ?

2. Dimittite, & dimittetur vobis. Non parcenti non parceret DEUS, Christianus, qui vindictam spernit, quoties Orationem Dominicam recitat, toties ore se proprio condemnat. Vel amandi nobis sunt inimici nostri, vel nos ipsi nobis odio habendi.

3. Duo Christiani odio sese invicem insectantes, non videntur ejusdem esse religionis. Quomodo enim easdem aras accedant, eundem cibum manducant,  
idem

idem cœlum, & eandem sperent æternitatem, qui se mutuò nec ferre, nec aspicere possunt. Solos Dæmones odisse licet, & non est, nisi damnatorum mutuûs sese odiûs conficere. Vindictæ spiritus, malignorum Spirituum character est.

*Quam ergo indignum est homine Christiano, odisse, & persequi eum, pro quo Christus mortuus est?*

*Qui odit fratrem suum, homicida est. 9. Joan: 3.*

Vin-

98 *Dies sextus*

Vindicari vis Christianus ? nondum vindicatus est Christus. *S. Aug.*



DI-



DIES SEPTIMUS.

EXERCITIUM I.

*De imitatione Salvatoris  
nostri.*



1. Primus homo periit,  
quòd DEI similitudi-  
nem affectaret: Modo sal-  
vari nemo potest, nisi  
Filio Dei similis evadat.  
Ex quo Deus homo factus  
est,

100 *Dies septimus*

est. exemplar vitæ se nobis exhibet, cui nostram conformemus. Christus prædestinatorum Caput est. Reprobus est omnis, qui non est ei similis.

s. Mundi novitates tantâ curâ inquirantur: in Christi vitam nulla fit reflexio. Suorum Principum mores etiam sædos æmulantur aulici, suorum præceptorum defectus imbibunt discipuli. An unquam Christi Domini mei, Magistri mei virtutes imitari seriò cogitavi? Pro pudor! me nec pedem

MO-

movisse, ut ejus vestigia  
sequeret! Quàm trium-  
phant Dæmon, se plures  
habere affectas, quos per-  
dat, quàm Christus se-  
quaces numeret, quos co-  
ronet!

3. Quid dicam in die  
novissimo, cum Christo e-  
xemplari conferetur ima-  
go vitæ, quam pinxi? ubi  
ejus humilitas meo fastui,  
ejus vulnera meis volupta-  
tibus, ejus mansuetudo  
meis furiis opponetur?  
Ah! quale monstrum,  
Christianus absque Chri-  
sti

ſi moribus! Baptizatus,  
 & Dæmonis mancipium!  
 ſub crucis vexillo carnis  
 aſſecta: Vel igitur &  
 baptiſmo tuo & Chriſtia-  
 næ profeſſioni abrenuntia,  
 vel etiam tuam vitæ Chri-  
 ſti Salvatoris conformem  
 redde. Aut nomen muta,  
 aut mores.

*Putasne quòd ex actionibus  
 tuis Chriſti diſcipulus agno-  
 ſci poſſis? Ubi veſtigium  
 aliquod in te Filii DEI  
 relucet?*

Magiſter ſequar te, quo-  
 cunque ièris. *Matth. 8.*

Siné



*Dies septimus* 103

Sinè causa sum Chri-  
stianus, si Christum non  
sequor. *S. Bern.*



**G.** EXER-

---

**EXERCITIUM II.**

*De pietate erga Beatam  
Virginem.*

I. **M**eritò mihi cor è fi-  
bris evulserò, si  
geram illud erga Mariam  
indevotum. Quisquis il-  
lam non amat, nec vivere  
meretur, nec amare quid-  
quam. Non potuit DE-  
US puram creaturam hæc  
meliolem condere. DEI  
Mater est, ut possit; Tua  
Ma-

Mater est, ut velit tibi prodesse. Quin igitur salutas, obsecras, veneraris, diligis Mariam?

2. Si sensus omnis, omnis ardor pietatis, quod DEUS avertat, in me refrixerit, amoris tamen in Mariam scintillas fovere conniter: Scio fore, ut illius ope conversionis veræ gratiam consequar. In omnibus periculis, persecutionibus, tentationibus, sub tuum præsidium confugiam, o! Maria: Licet propè stygi immersus, in te sperabo, Regina cæli.

Perire non potest, qui brachiis tuis immoritur.

3. Ut se tibi monstrat Matrem, exhibe te filium. Ille usus Officii Mariani laudatissimus apud multos defloruit; Corollæ rosarum Marianarum ferè tantùm in manibus illiteratorum circumferuntur. Ita Christianus, cui DEUS moriens suam Matrem commendavit, recipit in sua? Tunc te perditum arbitrabor, cum Mariæ servire delièris.

Con-

*Dies septimus* 107

*Consecra te totum de novo  
Mariæ, ejusque servitio man-  
cipatus: dic ex animo:*

*Dominare tu nostri, &  
Filius tuus. Jud: 8.*

*Maria! O! Nomen, sub  
quo nemini desperandum.  
S. Aug:*



**G<sub>4</sub> EXER.**

---

**EXERCITIUM III.**
*De imitatione Sanctorum.*

1. Præter duo luminaria  
 magna JESUM &  
 MARIAM, DEUS tot  
 Sanctos, quot stellas, in  
 mundo posuit, ut essent  
 tibi viæ duces, ac comi-  
 tes ad terram sanctam.  
 An attendis? an seque-  
 ris? lapidati sunt, secti  
 sunt, tentati sunt, in oc-  
 cisione gladii mortui sunt.

Et

En quanta ab aliis passi  
circuierunt in melotis,  
egentes, siflicti. En quan-  
tam sibi metipsis vim intu-  
lerint, ut pervenirent ad  
sanctitatem! Tu sanctus  
esse vis sine labore, sine  
dolore, nullò negotiò tuò,  
per solam DEI gratiam.

1. Sancti fuerunt ex ea-  
dem massa, qua nos su-  
mus. Elias erat homo si-  
milis nobis, passibilis, sed  
& multi primum peccato-  
res, Mathæi, Magdalenzæ;  
periculis peccandi proxi-  
mis expositi, tentationi-  
bûs internis externisque

fatigati. Quales nihilominus per còoperationem cum DEI gratia evaserunt? Tu quem te futurum spes, sic agendo ut agis? æmulare charismata meliora. Quantumvis infirma sit natura, gratia Domini confortabit eam.

3. Nemo repenti fit sanctus. Suos habet gradus perfectio. Si volare non potes ad ardua repetere tamen potes à minimis ad majora; si quot mensibus unum exscinderes vitium, unam animo virtutem insereres, sub  
an-



anni finem jam fores inter exempla. Quid aliud abs te postulant Patroni meistrui? quorum sanctimoniam mirari potes, imitari debes.

*Vitas Sanctorum diligenter evolve, illorumque mores in te effinge. Patronium item eorum assidue implora, ut habeas eos in necessitatibus amicos.*

Imitatores mei estote, sicut & ego Christi. I. Cor. 4.

Quod potuerunt isti & istæ, tu non poteris? S. Aug.

---

---

*EXERCITIUM IV.**De Paradiso.*

1. **P**aradisus O! magnum  
nomen! qui Paradi-  
sum nominat, dicit ex-  
terminationem omnium  
malorum, bonorum omni-  
um congregationem, spe-  
cimen magnificentiae DEI,  
pretium sanguinis Christi,  
expletionem omnium hu-  
mani cordis desideriorum,  
& his omnibus majora.  
Nun-

Nunquid eò anhelas? Nisi videro conatus tuos, non credam.

2. DEUM intueri clarè; sicut est in se, in gloria sua: Deum amare sinè mensura & modo: Deum possidere sinè metu iacturæ, hoc est, quod spero. Ah! quatuor tantùm restant peregrinationis meæ dies, & tunc morabor æternùm cum eo, quem diligit cor meum!

3. Quid refert, ubi tandem & quomodo his in terris ssumus dummodo per totam æternitatem in glo.

114 *Dies septimus*

gloria cum JESU & MARIA sumus; poteròne jure conqueri, quòd felicitas infinita non sinè laboris pretio mihi vendatur! Tot Martyres suo sanguine cælum emerunt, & crediderunt intereà, se gratis accepisse. Ah! felix æternitas! si sperent homines, & intelligerent te! Quàm sorderet illis terra!

*Excita magnum in te beatitudinis acquirendæ desiderium. Cogitans de paradiso, nihil in mundo vel admiraberis, vel timebis.*

Sa-

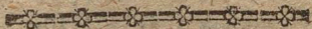
*Dies septimus* 115

Satiabor, cum apparue-  
rit gloria tua. *Ps: 16.*

Si labor terret, merces  
invitet. *S. Ber.*



DI-



DIES OCTAVUS.

EXERCITIUM I.

*De malis tolerandis,*



1. Imitatores Christi non  
sumus, ut diffluamus  
gaudiis opibus abundemus.  
Si sic vivendum erat, re-  
linquendus fuerat mundus,  
ut antè sub imperio pas-  
sionum & opinionum,  
Chri-

Christiana lex, & vita mortificationem docet & poenitentiam. Qui crucem non amat, fidei renuntiet.

2. Quid ait Evangelium? Besti, qui loquent. Væ vobis qui ridetis in hoc mundo, pleni solatiis terrenis. Hæc est lingua Spiritus Sancti, quæ multis barbara videtur, & in sola Canada ac Japonia intelligitur: Ubi fideles ad Martyrium festinant. Articulus pœnsurum sacrâ paginâ vix non expungendus est in Europa. Credimusne felicitatem hujus

vitæ consistere in lacrymis, & miseros esse divites potentes &c.? Profectò sic obligaris ad hoc credendum, velut ad quidvis aliud.

3. Oportuit pati Christum, & ita intrare in gloriam suam. Omnes Sancti per viam Crucis, per doloris tramitem ad cœlum pervenerunt. Speras ne gratis id tibi donandum, quod DEI Filio, ejusque sanctis tanti stetit. Crux electorum est nota. Per spineam Coronam aures obtinetur.

Re-



Reprobus est omnis impatiens. Patiendum est vel in altera vita. O! Domine! Hic ure, hic seca, dummodò in æternum parcas.

*Adora Christum crucifixum, & ab eo patientiæ virtutem exora. Si compassus ei fueris, conregnabis.*

Qui non bajulat crucem suam, non est mē dignus.  
*Luc. 14.*

Pudeat sub spinoso Capite membrum esse delicatum. *S. Bern:*

---

**EXERCITIUM II.**

*De fervore in agendis bonis.*

1. **O!** Si tantô flagrarem  
Zelô salutis meæ,  
quantô flagrat ipse DE-  
US! Qui nihil agit ex-  
tra se, nisi propter no-  
stram salutem. Omnia  
Divini cordis desideria,  
solicitudines, ordinationes  
eô collimant. Confunde-  
re anima tepida, tuæ sa-  
lutis incuria.

2. Age, quod agis. Opus DEI est: maledictus es si facias negligenter. Dominum contemnit famulus, qui servit deside manu, averso vultu. An vilis merces est, quam spondet operariis? An solvere non vult, aut non potest? DEO laboras, tanto, tamque fidei Domino! imò tibi laboras. Si parum seminas, parum & metes.

3. Unum opus pro DEI gloria factum, omnium Heroum præclaris facioribus prævalet. Si va-  
ni-

nitati tantô insudamus studio, quantum dabimus æternitati? Vide mancipia Dæmonis, filios hujus sæculi, labori parcunt, si cedunt ulli difficultati, si queruntur de sudore, quô gratiam Principis; opes, aut honores lucrati sunt, & fortè cum illis inferni pœnas! Anvilior Dæmone Christus JESUS? An cœlum infernô postponitur? Ah! infernus post-hac meum erit gymnasium: Sic amabo DEUM, ut eum odit Dæmon: ita DEO serviam, uti mundo

servitur, & dæmoni. Verè non est nimium.

*Perpende tuas actiones, in quibus maximè tepidus es, & excita te facta reflexione ad primum fervorem, quo servire DEO cæperas aliquando.*

*Spiritu ferventes, Domino servientes. Rom: 12.*

*Quales impetus habebas ad mundum, tales habeas ad artificem mundi. S. August:*

---

---

*EXERCITIUM III.*

*De Conformatione voluntatis  
cum Divina.*

I. **O**ptima fortuna creaturæ rationalis est, velle, quod ejus Creator vult. Anima, quæ non vult, quod vult DEUS, sibi nimium arrogat, DEO plurimum derogat. Velle, ut sit alius rerum status aut cursus, est velle, ut DEUS non sit Dominus

MUS

nus. Quidquid contingit,  
DEO sic disponente con-  
tingit. An non æquum  
est, approbare, quidquid  
infinita Sapiencia ordinat  
seu constituit?

2. Nihil ex divinâ vo-  
luntate mihi accidit, quod  
non sit in bonum meum.  
Et licet ipse DEUS pu-  
gionem in cædem meam  
dirigeret, scio manum e-  
jus ex amore Paterno di-  
rigi. Quid eum timeo,  
qui me diligit? Quid de  
frigore, aut æstu conquere-  
rar, de morbo, aut bello,  
de fortunis, aut agris di-

H re-

reptis? hæc omnia nstura  
 ram & nomen mutant,  
 dum per manus Divinas  
 transeunt. Mala tibi vi-  
 dentur, quia nec causas  
 eorum intelligis, nec præ-  
 vides eventum. Permit-  
 te navi cursura, quem te-  
 net, licet in ea remos tra-  
 has: est, qui ad clavum  
 sedeat, omnibusque pro-  
 videat Naucerus DEUS.

3. Ne postules ea, quæ  
 fiunt, tuô fieri arbitratû.  
 Amor proprius tuum de-  
 mentat iudicium, ut ve-  
 lis tui causâ mutari or-  
 dinem Univerfi à DEO

tam



tam sapienter dispositum.  
Tu tibi vitam exoptas, at  
qui hœreditati tuæ inhi-  
ant, mortem tibi, sibi que  
convenientiorem esse ju-  
dicant. Miles bella, Ci-  
ves pacem flagitsbunt :  
Nauta ventos, Colonus So-  
lem inclamabit ; Quis tot  
litibus, & abeuntibus in  
contraria judiciis finem &  
modum ponet, nisi solus  
DEUS ? Attende poti-  
ùs mentem ad ea, quæ tui  
sunt arbitrii, & hæc, si  
sapis, emenda : Dementia  
est, velle componere, quæ  
non sunt penes te.

H<sub>2</sub>*Abre-*

Abrenuntia propria voluntati, & ora DEUM, ut ejus voluntas in te semper perficiatur.

Ita Pater, quia sic placitum fuit ante te. *Mat. II.*

Ille placet DEO, cui placet DEUS. *S. Aug.*



---

**EXERCITIUM IV.**

*De quiete cuiusque. Perseverantia in suo statu.*

I. **N**umquam arridet id, quod sumus : Semper alii esse desideramus. Vir feminas somniat feliciores, femina viros : Maritus de conjugio queritur, Clericus de Cœlibatu; Religiosus in sæculo facilius, sæcularis commodius in Religione sa-

lutem se suam curaturum  
arbitratur. Nempe ob-  
murmuramus, & magis  
solliciti sumus, quid aga-  
mus: quam, ut benè a-  
gamus. Quis erit in re-  
bus creatis ordo, quæ sta-  
bilitas, si semper id fiant  
homines, quod esse volunt?  
Aut unde jus majus ha-  
bes præ cæteris, ut solus  
fias, quod esse vis?

2. Gratus est DEO, qui  
facit, quod pro sua condi-  
tione potest, ac debet?  
Quis tibi persuasit, oran-  
do tantum nos servire  
DEO: Quisque suum ha-  
bet

bet officium: nec à sæculari DEUS exigit vitam religiosi, nec à mendico divitis eleemosynas. Temerè jactas, in alio te statu futurum perfectiorem, cum nescias, quas inibi tentationes dæmon, quas caro tricas, socii, superiores, subditi, molestias tibi sint obvoluturi, ex quibus totus status alteratur. Status, in quo positus es à DEO, prævisus est tibi commodissimus omnium ad salutem: quam si non assequeris, ex te perditio tua est. Dic igitur

tur cum Thoma Kemp.  
Domine, da quod vis, &  
quansum vis, & quando  
vis; Tu seisc, quod me-  
lius est.

3. Si conditione mea  
contentus vivo, cur tædet  
opera huic convenientia  
exhibere? Cur non ago,  
quæ agenda sunt? quid  
de molestia statui meo an-  
nexa conqueror? non es-  
set prudens faber, qui de  
fuligine quiritatur: impru-  
dentior æger, qui dolores  
ægrè fert: pauper, qui se  
contemni, affligi lamen-  
tur: minùs ingeniosus,  
qui

qui se rideri, non applicari ejulat; hæc tuæ conditionis sunt onera. Si robore, divitiis, ingenio præcelleres, non haberes hæc incommoda, sed alia majora, quibus modò exemptus vivis. Committe rem DEO, viriliter age & sustine Dominum dispensantem talenta prout vult, & cui vult.

*Persiste in Statu, & omitte querelas, quibus te turbas & alios, memor verborum D. Pauli,*

Unus

Unusquisque, in qua vocatione vocatus est, in ea permaneat. *1. Cor: 7.*

Sufficit tibi DEO, sufficiat tibi DEUS; Homo, cuius DEUS est, quid amplius quærit. *S. Cypr:*

FINIS.





ADDITAMENTA

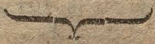
DEVOTA.

ADDITIONAL

DE V. G. T. A.

---

ACTUS  
ANTE  
MEDITATIONEM.



Credo Domine hic Te  
esse præsentem, Ado-  
ro Te omni cultu, quo  
Te adorant Sancti omnes  
in cælis, & omnes Iusti  
in terris, Gratias infi-  
ni-

nitatis ago Bonitati Tuæ  
pro omnibus beneficiis in  
genere & in particulari  
mihi impensis.

Diligo Te extoto  
Corde meo, ex tota men-  
te mea, extotis viribus  
meis, & quia huc-  
usque ingratus fui, sum-  
mopere doleo de omnibus  
offensis, & negligentis  
meis ob amorem Tui. De-  
testor omnia peccata mea,  
defectus & imperfectiones  
meas, hucusque commis-  
sas cum firmo proposito  
amplius non peccandi.

Of-

Offero Tibi hanc Medita-  
tionem ad Maiorem glo-  
riam Tuam pro peccatis  
meis. Offero pro anima-  
bus detentis in purgatorii  
pænis. Postulo humiliter  
benè Meditandi gratiam.  
Invoco specialiter auxili-  
um vestrum sacratissima  
Virgo Maria, omnes San-  
cti Patroni mei, & præci-  
puè, Tuum o Sancte An-  
gele Custos.



ACTUS  
POST  
MEDITATIONEM.

---

Gratias Tibi ago, o  
DEUS infinitæ Boni-  
tatis pro hac doctrina in  
hac

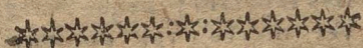
hac Meditatione percepta. Doleo quod me non gesserim secundum hoc lumen mihi communicatum. Propono firmiter non amplius peccare; vitamque serio emendare; & specialiter hac die in amore Tui. Charitate proximi debita Modestia, & silentio, propter amorem Tui me continere. Quidquid hodiernâ die patiar, agam, & cogitabo, ad majorem gloriam Tuam, & satisfactionem peccatorum

442

~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~  
meorum libentissimè Ti-  
bi offero & Dedico,

ACTUS ASCETICUS  
Juxta Pia Verba  
S. P. Francisci Seraphici





DEUS MEUS

ET

OMNIA.



Millies hoc dicam, mil-  
 lies hoc cogitabo,  
 millies hoc & usque, mil-

14 lies

lies repetam; neque enim  
vel dicere vel cogitare  
majus possum, quam hoc  
ipsum: DEUS MEUS  
& OMNIA. Alij alia  
quærant, alia desiderant,  
unum ego DEUM meum  
quæro, DEUM desidero.  
O DEUS MEUS & O-  
MNIA. Opes aliis & ho-  
nores, voluptates aliis u-  
niversas relinquo, DEUM  
ego habeam, & omnia ha-  
beo. Totos aliis ego mun-  
dos concedo, Aureos &  
gemmeos montes non in-  
video, summas delicias  
per-

permitto, mihi DEUS  
MEUS & OMNIA. Ni-  
hil ita bonum, nihil ita  
pulchrum, aut jucundum,  
quin summum illud &  
primum Bonum, & meli-  
us sit, & pulchrius sit, ac  
jucundius: DEUS ME-  
US & OMNIA. Quam  
me varia sæpe accendunt  
desideria, quam diversis  
subinde æstuo cupiditati-  
bus. Sed quænam illa tan-  
ta bona sunt, quæ ego tam  
anxie appeto? num hoc,  
vel illud genus edulij, aut  
potionis? DEUS MEUS,

cibus meus, potus meus,  
& omnia. Num hoc vel  
illud genus relaxationis  
aut voluptatis? **DEUS**  
**MEUS** gaudium meum,  
voluptas mea, & omnia.  
Num hoc vel illud genus  
honoris aut dignitatis?  
**DEUS MEUS** honor me-  
us, mea dignitas, & mea  
Omnia. Quid est tan-  
dem, quod appetere pos-  
sim, & cujus loco mihi,  
non **DEUS** sit & omnia?  
Mihi epulatio, mihi quies,  
mihi thesaurus: **DEUS**  
est, mihi **DEUS** omnia,  
&

& plusquam Omnia. Nam  
 & si cibis, quibus in hio  
 vesci: potu quo sitio, re-  
 fici voluptate quam ardeo,  
 frui: honores quos ambio,  
 assequi, liceat: quid istud  
 vesci? quid istud refici,  
 & frui, & assequi? DE-  
 US MEUS & OMNIA.  
 Te frui a Te refici, est  
 perfectissimum refici, est  
 frui omnibus bonis. DE-  
 US MEUS & OMNIA.  
 At vero labor premit do-  
 lor affligit, curæ distra-  
 hunt, homo turbat & e-  
 xagitat? Nihil horum  
 me-

metuendum; neque enim hæc omnia, etiamsi si mal ingruant, mala sunt si summum illud Bonum opituletur. DEUS, DEUS MEUS & Omnia. Tu mihi o Bone DEUS! o Bonitas! Tu in labore quies, in dolore voluptas, in Curis securitas. Tu mihi ab Omni hominum insultu propugnaculum tutissimum. Tu mihi ab omni malo refugium: Tu mihi es Omnia quæcunque tandem desiderare possum. Ergo  
quan-

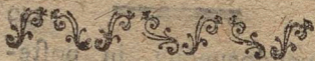
quandocunque in postere-  
 rum. & quodcunque bo-  
 num appetiero, hoc ipse  
 mihi semper Occinam:  
**DEUS MEUS & O-**  
**MNIA.** Desine o homo  
 impuros rivulos sectari,  
 cum Fontem purissimum  
 habeas. **DEUM** habes,  
**Omnia** habes, quæcunque  
 habere Concupiscis.

**DEUS MEUS**

&

**OMNIA.**

**IN-**



**I N D E X**

**Dierum & Exercitiorum,**

*Dies I.*

*Exercitia.*

**I. De Fide** **1**

**II. De Fine Hominis** **5**

**III.**





III. De Cura Salutis 8

IV. De Non differenda

conversione 13

Dies II.

Exercitia.

I. De Morte 18

II. De Iudicio Extremo 22

III. De Inferno 26

IV



IV. De *Æternitate* pœ-

*narum Inferni* 30

*Dies III.*

*Exercitia.*

I. De *Horrore peccati* 35

II. De *Fuga peccati*

*venialis* 38



III. De Usu temporis 43

IV. De Usu gratiarum 47

Dies IV.

Exercitia.

I. De Usu Sacramen-

torum 51

II. De Sacro 55

III.



III. De Eleemosyna 60

IV. De Exemplo 65

Dies V.

Exercitia.

I. De Præsentia DEI 69

II. De Confidentia in

Deum 73

III.



III. De Diffidentia sui 76

IV. De Respectibus hu-

manis

80

Dies VI.

Exercitia.

I. De Amore Dei 84

II. De Amore Christi 88

III.



III. De Amore Proximi 92

IV. De Amore Inimico-

rum 95

Dies VII.

Exercitia.

I. De Imitatione Salva-

toris nostri 99

II



II. De Pietate erga B.

Virginem 104

III. De Imitatione San-

rum 108

IV. De Paradiso 112

Dies VIII.

Exercitia.

I. De Malis tolerandis 116

II.



II. De Fervore in agen-

dis bonis

120

III. De conformatione

voluntatis cum Di-

vina

124

IV. De Quieta cujus-

que perseverantia

in suo statu

129

Actus





*Actus ante Meditatio-*

*nem*

137

*Actus post Meditatio-*

*nem*

149

*Actus Asceticus*

**DEUS MEUS &**

**OMNIA**

143

**ALIA**



*ALIA DISTRIBUTIO*

*Horum Exercitiorum per  
dies integri Mensis.*

*Exercitium Præparatorium.*

*De Fide* 1

*Die*

*1. De Fine Hominis* 5

*2.*



- |    |                                       |    |
|----|---------------------------------------|----|
| 2. | <i>De cura salutis</i>                | 8  |
| 3. | <i>De non differenda conversione</i>  | 13 |
| 4. | <i>De Morte</i>                       | 18 |
| 5. | <i>De iudicio extremo</i>             | 22 |
| 6. | <i>De inferno</i>                     | 26 |
| 7. | <i>De Æternitate poenarum inferni</i> | 30 |



8. De Horrore peccati 35

9. De Fuga peccati ve-

nialis 38

10. De Usu temporis 43

11. De Usu gratiarum 47

12. De Usu Sacramen-

torum 51

13. De Sacro 55



14. De Eleemosyna 60

15. De Exemplo 65

16. De præsentia Dei 69

17. De Confidentia in  
Deum 73

18. De Diffidentia sui 76

19. De Respectibus hu-  
manis 80

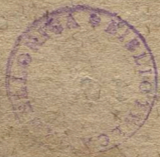


20. De Amore Dei 84
21. De Amore Christi 86
22. De Amore Proximi 92
23. De Amore Inimicorum 95
24. De Imitatione Sal-  
vatoris 99
25. De Pietate erga B.  
Virginem 104
26. De Imitatione San-  
ctorum 108

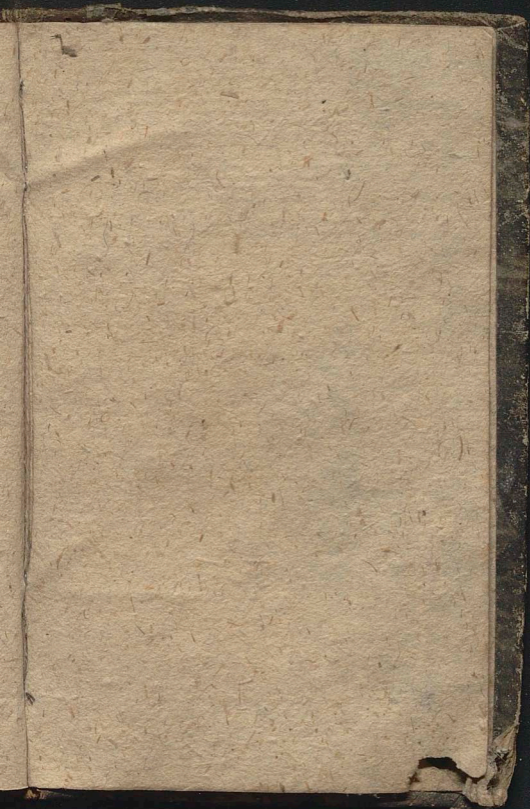


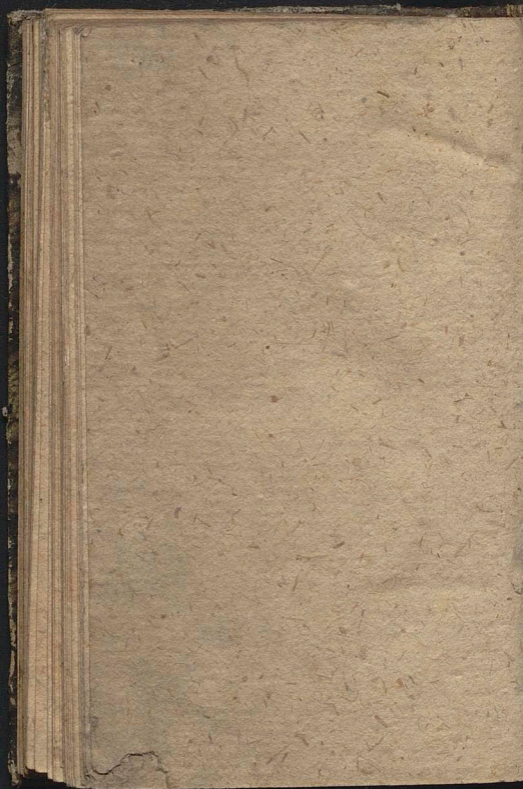
27. De Paradiso 112
28. De Malis toleran-  
dis 116
29. De Fervore in agen-  
dis bonis 120
30. De Conformatione  
voluntatis cum di-  
vina 124
31. De Quieta cujusque  
perseverantia in  
suo statu. 129

FINIS.









L. eta

Biblioteka Jagiellońska



stdr0024656

